

været med til at kræve Rugprisen forhøjet under de vanskelige Forhold, vi lever under nu, vil faa af dem vedkende sig, at de har været med til det. De fleste vil ganske sikkert prøve, om de ikke kan komme uden om Spørgsmaalet, de vil helst undgaa at tale om det. Og selv om der er nogle af de danske Landmænd navnlig ovre i Jylland, der har en Følelse af, at der sker dem en vis Uret i Forhold til andre, ved vi alle, at den Uret, som øves mod dem, blegner ved Siden af den Uret, der hedder almindelig Værnepligt i Danmark. Der var ovre i Jylland paa en af de daarlige Egne en Husmand, som hin Augustmorgen, da Indkaldelsesordrerne kom, sammen med sin Kone var ude at meje deres lille Plet Rug. Saa kom Lægdsmanden med Indkaldelsesordren, og Manden maatte afsted med det samme og maatte overlade Bedriften til Konen med hendes to Smaaaborn. Se det, den Familie lider ved Krigen. klodser anderledes end det, om en Gaardmand skal faa solgt et Par Tdr. Rug nogle Kroner billigere, end han muligt kunde have tvunget dem op til. Det ved danske Landmænd saa udmærket Besked med, thi de har alle set de Forhold.

De danske Landmænd vil utvivlsomt af den Forhandling, der her føres — trods Protester — være ganske klare over, at dette, saaledes som Talen er faldet fra enkelte Medlemmer af Venstre, ikke er saa synderligt andet end et Forsøg paa at lave Partipolitik paa den Ulykke, der har ramt Landet gennem Krigen. Alle vi, der er til Stede her i denne Sal, forstaar nu, hvad det betyder, naar man i Bladet „Tiden“ kalder til Samling af det danske Folk. Det er ikke Samlingsrøster, der har lydt her i disse Dage fra Partiet Venstre. Naa, for Resten er jeg ikke ked af, at det er gaaet saaledes, at vi faar Skellene trukket noget stærkere op i dansk Politik, end vi har haft dem i de sidste Par Aar, og jeg skal ikke bebrejde Partiet Venstre, at de driver Politik med dette. Jeg siger dem Tak derfor, jeg ser den gode Mening, selv om jeg ikke vil takke dem for det Resultat, de ønsker.

Det kan selvfølgelig ikke undgaa, at der under saadanne Forhold, som har hersket her i det sidste halve Aar, hvor Regeringen har staaet overfor store og vanskelige Spørgsmaal, til hvis Løsning vi intet Fortilfælde har, nu og da sker Fejltagelser; men jeg skulde mene, at Forholdene her i Landet er af den Karakter, at vi alle, jeg som enhver anden, vil finde os i de

uundgaaelige Tab, som vil komme først til den ene og saa til den anden, og som for mig har meldt sig, for andre maaske ikke har meldt sig, men kan komme senere, og at vi vil tage disse Tab med den Overbevisning, at hvis det lykkes Regeringen at føre Landet frelst ud af den Fare, som i Øjeblikket er uden om os, idet den store Krig raser i vor Nærhed, har det ikke saa synderligt meget at sige, om vi skal lide et Tab her og der. Jeg tror, at den danske Landbefolkning i al Almindelighed vil sige: Selv om der sker en eller anden Ting, som vi ikke finder er fuldt rigtig overfor os, vil vi ikke være med til at rejse en Storm mod Regeringen; hvis det kan lykkes denne Regering at føre os uskadte som Nation ud af den Skærsild, vi er i, skal Regeringen have Tak. Og jeg knytter dertil mine Ønsker for de Landboere, som vil sige saaledes; jeg er ganske enig med dem, og jeg tror, det er den langt overvejende Del af den danske Landbostand, der vil sige saaledes.

Ud fra denne Betragtning vil jeg være med til at stemme for den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som det ærede Medlem fra Lejre (Niels Frederiksen) har fremsat, og jeg beder saa mange som muligt om at samles om den, saaledes at man kan faa at se, at der her i Rigsdagen er et Flertal for at hævde den sunde, naturlige Opfattelse, at ingen Regering kan i alle Tilfælde handle rigtigt. Det er i det hele taget ikke en Opgave at stille en Regering, at den skal handle rigtigt i alle Tilfælde. (Schovelin: Jo, Opgaven skal stilles). Nej, vi skal ikke forlange af Mennesker, at de i alle Tilfælde skal handle rigtigt, det kan selv det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) ikke gøre. Jeg tror, som sagt, at hvis det lykkes Regeringen at føre os uskadte ud af den Situation, vi nu er i, skal vi, selv om der gaar Brist paa et eller andet, tage det med godt Humør, og jeg tror, den danske Befolkning vil gøre det.

Fraenkel: Man tror, man gaar ind i en ren saglig økonomisk og social Debat, og inden man ved et Ord af det, er man midt inde i en politisk Debat. Har man været i Tvivl herom, blev det understreget med rødt af den ærede sidste Taler. Jeg maa for de Bemærkninger, jeg vil fremsætte, forudskikke, at den politiske Side af Sagen er mig fuldstændig ligegyldig, jeg vil ikke røre en Finger for at styrte eller hjælpe med til at styrte dette Ministerium. Jeg ønsker tværtimod, at det skal blive siddende